

ת"פ 18291/12 - מדינת ישראל נגד איל ארgeb, ארgeb איל בע"מ

בית המשפט המחויזי בירושלים
בפני כבוד השופט נאוה בן-אור
ת"פ 12-12-18291 מדינת ישראל נ' בלואו ואח'

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	14. איל ארgeb
הנאשמים	15. ארgeb איל בע"מ

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד אשר גושן, גלעד סוקולובר ויצחק שפיגלר
נאשמים 14, 15 וב"כ: עו"ד נתן שמואל נחשות מושרד יצחקニア

גזר דין

רקע

1. הנאים - איל ארgeb והחברה שבבעלותו, "イル ארגב בע"מ", הועמדו לדין במסגרת פרשה רחבה היקף של הסדרים כובלם בין בעלי חברות גיזום או מי מטעם בנוגע למכרז גיזום שפרסמו חברות החשמל או רשות מקומית שונות. המאשימה הגישה שלושה כתבי אישום עיקריים בפרשה זו, המשתרעת על פני מספר שנים והנוגעת במספר ניכר של מכרזים. בכתב האישום שלפניו יוחסו עבירות שונות באישומים שונים ל- 24 נאים, מתוכם 9 חברות. מעת שהחלו ההלכים הגיעו מספר נאים להסדר טיעון עם המאשימה. חלקם בתיק שלפניו, וחלקם בתיקים המתנהלים במקביל לפני מותבים אחרים.

עתה, ערב סיום פרשת התביעה, הגיעו הנאים נשוא גזר דין זה להסדר טיעון עם המאשימה. הם הודיעו והורשו על פי כתב אישום מתוקן, שעובdotio יפורטו בהמשך. הסדר הטיעון אינו כולל הסכמה באשר לעונש, אלא התcheinות של המאשימה לטיעון כי העונש הראויל נאים איל ארgeb (להלן: **הנאשם**) הוא חדשניים מסר בפועל שירצטו בעבודות שירות ומاسر על תנאי; וכי העונש הראויל לנאים ולחברה שבבעלותו גם יחד (להלן: **החברה**) הוא קנס כספי בשיעור של 100,000 ₪, אשר ככל שיוטל עליהם יפרשו תשלומיים חדשניים לא יעלה על 2,000 ₪. על פי

עמוד 1

ההסדר, חופשיים הנאשם והחברה לטעון לעונש כהבנתם.

נתאר תחילת את העובדות בהן הודה הנאשם והחברה.

2. האישום היחיד בו הורשע הנאשם הוא האישום השביעי, שתוקן על פי ההסדר. החברה הורשעה הן באישום השביעי והן באישום החמישי, כפי שתוקנו.

האישום השביעי מתיחס למכרז שפרסמה עיריית תל-אביב בשנת 2009, בשיתוף עם חברת החשמל. המכרז נועד לעיצוב ולגיזום עצים וכן לפינוי הגזם, ונקבע בו כי בנוסף לגיזום עבור העירייה, יבצעו הזכים במכרז עבודות גיזום מתחת ובסביבת כבלי חשמל עבור חברת החשמל ובמיןונה. האישום מתייחס עבודות של הסדר כובל לפי חוק הగבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 ועבודות לפי חוק העונשין, התשל"ג-1977, במספר NAMES. בכל הנוגע לעניינו, הודה הנאשם כי ב- 12.5.09 נפגש עם רמי ברזילאי (נאשם 8), וכי במהלך הפגישה, לכל אורכה, נכח גם ארץ מיארה (נאשם 6). במהלך הפגישה דרש הנאשם מרזילאי את פרעון חובותיה של "מנhardt אשקלון בע"מ" (נאשות 9, שבבעלות ברזילאי), בגין עבודות שביצעה החברה עבורה. כן דרש את פרעון חובותיה של "קסטניטי ובנו בע"מ" (נאשות 24, שבבעלות שלומית קסטניטי, נאשות 23 ואחותו של ברזילאי) לחברה, אף זאת בגין עבודות שביצעה החברה עבורה. סכום החובות הכלול עלה על 300,000 ₪, ורובה נבע מחוב של נאשות 9.

באותה פגישה דרש ברזילאי כי החברה שבבעלות הנאשם לא תגש הצעה למכרז. הנאשם לא תכנן כלל להגיש הצעה למכרז האמור, שכן עמד לנסוע לחו"ל במשך שנה עם בני משפחתו. עם זאת, הוא נזהר שלא לגלות עובדה זו לברזילאי או לארץ מיארה, משום שידע כי אם יגלה את תוכניתו לא יפרעו החובות האמורים, שהיו חובות שנים שהחיבים התהמקו מפירעונים. לפיכך, במהלך הפגישה דרש הנאשם כי ישולם לחברה סכום של 300,000 ₪ בתוספת מע"מ קודם למועד האחרון להגשת ההצעות למכרז והבהיר כי היה והסקם האמור לא ישולם במועד, תגש החברה הצעה מטעמה באותו מכרז. בסיכון הפגישה הסכימו הנאשם וברזילאי, בנסיבות ארץ מיארה, כי הסכום האמור ישולם כרגע שמחציתו תשולם באמצעות העברה בנקאית עד ל-14.5.09, ואילו המחלוקת האחראית תשולם בהמשך דוחיות שתימסרנה לידי הנאשם קודם למועד האמור. בתמורה התחייב הנאשם כי החברה לא תגש הצעה למכרז. אכן - כך היה.

בigin מעשים אלה הורשעו הנאשם והחברה בעבירה של צד להסדר כובל, כמפורט בהכרעת הדיין.

3. האישום החמישי עניינו במקבץ של חמישה מכרזים לعبادות גיזום שפרסמה חברת החשמל ב-2010, והמכונים בכתב האישום "חמשת מכרזי הדром". מקבץ המכרזים האמור פורסם במהלך שהותו של הנאשם בחו"ל. את עניינה של החברה הפיקיד, טרם צאתו, בידי אדם ושמו מאיר רוזנר (שהועמד לדין לפני מותב אחר, הורשע לפי הודהתו בשל מעורבותו בפרשה, ודינו נגזר לשישה חודשים מאסר בעבודות שירות). על פי העובדות בהן הודהה החברה, היא - ביחיד עם נאים אחרים שהאישום האמור מיוחס להם - הייתה צד להסדר כובל במסגרת חולקו המכרזים, על פי תאום ביניהם, כך שהחברה תזכה במכרז שיועד לעיר באר שבע, ביחיד עם החברה שבבעלות רוזנר ועם נאשות 24. כתב האישום

מפרט פגשה שהתקיימה בצומת מסובים - 25.3.10, בה נכח מאיר רוזנר, ובה סוכמה חלוקת המכרזים נשוא האישום. על פי המוסכם, הגישה החברה (יחד עם נאשימים נוספים) הצעות "גיבוי" למכרזים בהם לא אמורה הייתה לזכות, ושיתפה בכך פעולה עם האחרים בהציג מצג כוזב כלפי ועדת המכרזים Caino הצעתה הוגשה באופן עצמאי ולא תיאום מראש. בכל הנוגע למכרזobar שבע, בו אמורה הייתה החברה לזכות ביחד עם שתי החברות האחרות, הייתה הצעתה הנמוכה מבין ההצעות שהוגשו ורוזנר הזמין לנכ枉ה לשיבת בירור שערכה ועדת המכרזים לשם קבלת הסברים לתמוך ההצעה. החברה הודתה כי רוזנר הציג מטעמה מצג כוזב לפיה ההצעה הוגשה באופן עצמאי, מצג שהתבטא הן בהצעת החברה למכרז והן בשיבת הבירור שהתקיימה לאחר מכן.

בגין מעשים אלה הורשעה החברה בעבירה של צד להסדר כובל ובעבירה של קבלת דבר במרמה, כאמור בהכרעת הדין.

ועתה לטיעונים לעונש.

טענות הצדדים

4. ב"כ המאשימה עמד בטיעוני על הערכיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מן המעשים בהם הודה הנאשם והחברה. העבירה של הסדר כובל מגינה על התחרות החופשית, ואילו העבירה של קבלת דבר במרמה מגינה על חופש הרצון והבחירה של אדם לעשות ברכוש המצוי בשליטתו. בכל הנוגע לעובדות האישום החמשי, המוחס לחברה בלבד, סביר ב"כ המאשימה כי הייתה פגעה חמורה בערכיים המוגנים. מדובר במכרזים ציבוריים, שהעובדות האמיתיות העומדות בסיסוד ההצעות שהגישה והמציגים שהציגה (באטען רוזנר) לא גולו לחבריו ועדת המכרזים. למעשה מובן, שהפגיעה בערך של התחרות החופשית הייתה מהותית. לטעמו, גם המעשים המהווים יסוד להרשותם באישום השביעי יש בהם ממשום פגעה ניכרת בתחרות. אמן הנאשם לא התקoon לגשת למכרז, אולם בעניין המתחררים הוא היה איום תחרותי, שכן הם לא ידעו על תכניותיו. ההבנה אליו הגיע עם המתחררים הסירה מהם את אי הוודאות ומשכך הוא חדל להיות, מבחינתם, רשן תחרותי על המחיר שיצעו הם במכרז. בהקשר זה טען ב"כ המאשימה, כי מעשהו של הנאשם היה מעשה מתוכנן, שהרי תכנן לשימושו במכרז כדי להביא לביא לגבית החוב. ב"כ המאשימה הוסיף ועמד על כך שהמדובר היה במכרז שהיקפו הכספי גדול, ושהזוכים במכרז (ברחיאל, רון מיארה והחברה שבבעלותו - מוקה גיזום בע"מ) קיבלו 14 מיליון ₪ מעיריית תל-אביב ומחברת החשמל בגין העבודות נשוא המכרז.

בהתנוטה הרגילה הקפיד ב"כ המאשימה להציג, לצד הקולה, את העובדה שהתשלום אותו דרש הנאשם כתנאי לאי השתתפותו במכרז היה עבור עבודה שביצע בפועל ולא כרוח קרטיסטי. עם זאת סבור הוא, כי יש להזהר מליחס לנושא האמורה משקל מופרז לקולה, שהרי אסור שקיים של חוב בין קבלנים ימשך פלטפורמה לתיאום מכraz. עוד הסכים ב"כ המאשימה, כי אין לכך שהנאשם סובל מקישים כלכליים והגם שחלפו כחמש שנים מעת שבמשהו הממושכת בחו"ל, הוא עדין נאבק על מנת ליצב את החברה. ב"כ המאשימה הטיעים, כי יש לראות בהסדר הטיעון

משמעות אחירות של הנאשם, הן על מעשיו שלו והן על המעשים שנעשו בשם החברה - על אף שאין הוא רואה עצמו אחראי למעשיו של רוזנר. בנוסף עמד הוא על שיטוף הפעולה הצפוי של הנאשם בנסיבות החקירה בכל הנוגע למה שהתרחש בנוגע למכרז של עיריית תל-אביב. אמנם הנאשם סרב לקבל על עצמו מעמד של עד מדינה, אולם הוא הביע נוכנות להביא עתה את גרסתו לפני בית המשפט. ועל כל אלה מצא ב"כ המאשימה לנוכח להבahir לבית המשפט, ואף זאת בהגינות רבה, כי עוד בשלב השימוע, טרם הגשת כתוב האישום, הציע בא כוחו של הנאשם מתחוה לזהה המובא היום לפני בית המשפט, וכן עשה גם בישיבת גישור שהתקיימה לפני מותב אחר, לאחר שהוגש כתוב האישום. מה שהשתנה במידה רבה הוא עמדת המאשימה. לפיכך, גם אם הנאשם לא גילתה את העובדות שבידיעתו במהלך החקירה, הוא "אותת" על נוכנותו לעשות כן עוד לפני הגשת כתוב האישום ויש לזרוף זאת לזכותו.

בהבאים בחשבן את כלל השיקולים שפורטו לעיל, סבור ב"כ המאשימה כי מדיניות הענישה מחייבת ענישה הcolelat רכיב של מאסר בפועל - גם אם בעבודות שירות. כל כך, הן בשל מגמת ההחמרה בעבירות של הסדר כובל ועמדת בית המשפט העליון לפיה העונש הרاءו בעבירות אלה הוא מאסר בפועל ממש, והן לנוכח רמת הענישה שכבר נקבעה ביחס לנאים אחרים בפרשה הנדונה. העונש המוצע על ידי המאשימה - חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות - הולם, לטעמו, את נסיבות העבירה ומסתלב באופן ראי בעונשים שכבר נגזרו במסגרת הפרשה הנדונה. עוד סבור הוא, כי הכנס לו עותרת המאשימה מבטא את היקפו הכספי הגדול של המכרז שפרסמה עיריית תל-אביב, את העובדה שבמסגרת ההסדר הכבול קיבל לידי 300,000 ₪ - גם אם אין מדובר ברוחו נקי, ואת העובדה שבמכרז באර שבע זכתה החברה במכרז במחair של למעלה מ- 800,000 ₪. בנוסף הפנה ל垦נות שנספקו לנאים שכבר הודיעו והרשו עבירות הפרשה, ולטעמו עמדת המאשימה בעניינם של הנאשם והחברה עולה בקנה אחד עם אותם קנסות.

5. ב"כ הנאשם והחברה, שטعن למרשו בטוב טעם ודעת, עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם ועל טיבם של המעשים בהם הודה והורשע.

בכל הנוגע לנסיבות האישיות עמד ב"כ הנאשם על כך שמרשו שרת כקצין קרבו בסירת شكד והוא סגן-אלוף במילואים. במהלך ניהול המשפט חלה אשת הנאשם במחלה קשה. הנאשם סעד אותה ותמרק בה בהתמודדותה עם הטיפולים הקשים, ועד היום היא זוקפה לסיוע. אם לא די בכך, לאחרונה התאבד אביו של הנאשם. המשמעות הכלכליות של הרשות היא דראקונית. רשותות שונות שהנתן כרט עימן הסכמים לביצוע עבודות גיזום הודיעו לו כי יפסיקו את עבודתו לנוכח הרשותה. משמעות הדבר, שהנתן, שזה היה עיסוקו במשך שנים רבות, עומד לאבד את מטה לחמו.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות הדגש ב"כ הנאשם כי מן העדויות שנשמעו עד כה בבית המשפט עולה, כי הנאשם מעולם לא היה חלק מהסדירים כובלים בענף הגיזום, כי הוא אף התבטה באזוני עד המדינה בזכותו התחזרות וכי אחד העדים אף טרח לציין כי הנאשם היה היחיד שהוא חשש מתחזרות עמו בנוגע לאחד המכרזים נשוא כתוב האישום. הנאשם נכשל פעמי אחת, כשאדם החיב לו כספים רבים והתחמק מפירעון חובו הציג לו תנאי שבתמורה לאי השתתפותו במכרז, ופרע את החוב. הנאשם, שמלילא לא התקoon להשתתף במכרז ניצל את הזדמנות, "שיכון פוקר" עם החיב, הסכים לדרישתו זוכה לתשלום המגיע לו על יסוד עבודותיו. כעולה מן העדויות בהן הודה, ובניגוד לנטען על ידי המאשימה, לא היה כאן תכנון מיוחד של הנאשם, שאף את מלאו החוב לא גבה אלא התאפשר על פחות מן המגיע לו. ב"כ הנאשם סבור, כי הנאשםفشل בניסוח שכל אדם סביר במקומו היה עלול להיכשל בו בנסיבות אלה. בהקשר זה הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי לאמן הנמנע שבסתופו של המשפט היה הנאשם יוצא זכאי בדיון, שכן מערכת הראיות שבידי המאשימה בקשר עם אישום

זה אינה נקיה מקשימ. הודהתו של הנאשם נטילת אחריות למעשה פלילי, גם לו הוכח - מצוי בתחום מדרג החומרה ואין מצדיק עונש של עבודות שירות.

לטענת ב"כ הנאשם, גזרי הדין אליהם הפנה ב"כ המאשימה עוסקים במעשים חמורים בהרבה, בעניינים של נאים שעמדו במרכז העבירה והתנהלו כך במשך שנים. גם אז, על אותם נאים נגזרו עונשי מאסר שרווץ בעבודות שירות. אם כך הדבר לגבי מי שהתנהל באופן עבריני במשך שנים והוא עבריין עיקרי, אין מקום לגזר על הנאשם עונש מאסר כלשהו, גם לא כזה שירותה בעבודות שירות.

באשר להרשעת החברה במכרז הדروم - המאשימה קיבלה את עדמותו של הנאשם לפיה הוא עצמו כלל לא היה מעורב במעשים נשוא אישום זה וכי הוא לא ידע על קיומם. מאיר רוזנר הוא שהוא המנהל הפעיל בחברה בתקופה הרלוונטית, ובמהלך התקופה בה בוצעו האזנות סתר וועלתה מעורבותו של רוזנר,שמו של הנאשם כלל איינו מופיע בהן, ורוזנר לא נשמע בהן כמו שמעביר מסריםמן הנאשם או בשמו. יתרה מזאת, המשוחחים ששיחותיהם נקלטו ראו ברוזנר "איש של ירון בלואו" (נאשם 1) ולא שיערו כי הוא פועל בכובע של הנאשם. בנסיבות אלה, כך סבור ב"כ הנאשם, עולה תהיה עם יכול היה רוזנר בכלל לחייב את החברה במעשיו, שהרי הוא נihil באוותה עת גם את החברה שבבעלותו, לחברה זו, יחד עם רוזנר, הורשעה במעשים הנדונים בכתב אישום אחר. אכן, במסגרת הסדר הטיעון קיבל הנאשם כי רוזנר יכול היה לחייב גם את החברה, שהופקד על עניינה, אולם יש לזכור כי את המעשים בגינם היא נעשתה ביצוע רוזנר, בעוד שכלל שיטול עליה קנס - ישא בו הנאשם.

נוכח כל אלה סבור ב"כ הנאשם והחברה כי יש להסתפק בעצם ההרשעה ולא להטיל עונש כלשהו, לא על הנאשם ולא על החברה. לטעמו, בנסיבות המיעילות הללו לא יהיה בכך כדי להשיליך על רמת העונשה המתחייבת בעבירות מן הסוג הנדון בכלל, ועל רמת העונשה המתחייבת בפרשה שלפנינו בפרט.

6. הנאשם עצמו ביקש לספר על ידיו, שניים מהם משרתים כקצינים במילואים ביחידות קרביות ומצטיינים במעשיהם בחו"ל האזרחות. הוא הוסיף כי הוא בטוח כי גם שני ידיו הקטנים יותר ילכו בדרך אחיהם הבוגרים לכשיעע זמנם, וכי זו הצלחתו הגדולה. הנאשם הוסיף, כי לכל אורך הדרך בטוח כי יצא זכאי בדין משום שהאמינו שלא עשה מעשה פסול בגין חобב עבור עובדה שביצע בזעם אףו. אלא שהנסיבות הקשות והאסון שפקד את משפחתו בזמן האחרון שברו אותו והסתכלו עליו השתניתה. בשלב זה החליט לסייע את ההליך והוא מקווה כי בית המשפט יתרשם מן השונות המובהקת, קלשונו, ביןו לבין הנאים האחרים באותו זה.

דין

7. נקודת המוצא העונשית בעבירות כלכליות בכלל, ובעבירות לפי חוק הגבלים העסקיים בפרט, שהעונש הראוי הוא מאסר בפועל מאחרוי סORG ובריח וקנס כספי ממשמעו (ע"פ 06/2014 מדינת ישראל נ' לימור (4.9.2007)). כל כך, בשל המאפיינים הרוחניים בקשר למבצעה של עבירות אלה, שהינם לרוב אנשים הניצבים על בסיס כלכלי איתן, בשל הרוחים הפוטנציאליים הגלומיים כובל לצדדים לו, בשל הקושי לאמוד את מקו ובעשל "מורת הרוח הקולקטיבית"

(לשון בית המשפט העליון, שם, פסקה 72) מן העבירות, הפוגעות הציבור הכספי וביעילות הכלכלית, עברו בצע כספ. אלא שנקודת המוצא כשםה כן היא, ומתחייבות בחינת כל מקרה לגופו.

8. אתחיל בנסיבות ביצוע העבירה. הסרת אiom תחרותי ממתחרה, שבדרך זו יבין שפטוחה בפני הדרך להשיא את רוחיו על ידי דרישת מחירים על-תחרוטיים, הוא מעשה שאין להקל ראש בחומרתו. עונינו, חטאו של הנאשם מתבטאת בכך שקשר בין התcheinות שלא להתרחות (טור ניצול העבודה שמתחרה) ובועל חובו לא היה מודע להיעדר כוונה מצדיו להתרחות כך או כך) לבין פירעון חוב. הנאשם ניצל את המכרז המשמש ובא כדי לגבות חוב שאין חולק כי הגיע לו ושזהו התקשה לגבות אותו מזה זמן. אכן, המניין של הנאשם לא היה בצע כסף לשמו, אולם אתקשה לקבל כי לא היה מודע לכך שהסרת האiom התחרותי כתנאי לפירעון החוב הוא בגדר מעשה הפוגע בתcheinות ומהווה הסדר כובל. לפיקר, גם אם לא תכנן מראש את המעשה, קטעת בא כוחו, משנקרתה לפני ההזדמנות - תעל אותה לצרכיו ופגע בערער המוגן העומד בסיסוד העבירה. לקויה יש לזכור, כי מדובר בכשלון נקיודתי ובלתי מתmeshר, כישלון שאינו כולל גם עבירה מרמה, בניגוד לאחרים שכבר הורשוו במסגרת הפרשה הנדונה.

אשר לחברה, הרשעתה בעבירת המרמה ובהסדר הקובל נשוא האישום החמיישי - מעשים המצויים באופן מובהק בלבד האיסורים שבחוק הגבלים העסקיים - היא מכוח מעשו של רוזנר. המאשימה אינה מייחסת לנאים מודעות בזמן אמת למעשים הללו. רוזנר הוא זה שהשתתף בפגיעה התיאום בצוות מסובים, והוא זה שהתייצב לשיחת הבירור שערכה חברת החשמל בנסיבות לבחון את התמchoor של החברה במכרז הרלוונטי. בחתאו של רוזנר ישא בסופו של דבר הנאשם, שהחברה מציה בבעלותו.

9. נסיבותו האישיות של הנאשם הן בעלות משקל של ממש. לא אחזו על הקשיים המשפחתיים שחוווה בעת האחونة, כמו גם על תיאור הקשיים הכלכליים אליהם נקלע עם שבו מחו"ל וכתוואה מן הרשותה כאן. כך גם יש לציין את תרומתו של הנאשם לחברה, תרומה המתבטאת בשירות ממושך בצה"ל, ביחידה קרבית, ובחינוך ילדיו לכת בדרכו ולשאת בעול ההגנה על המדינה.

10. על כל אלה יש לציין, כפי שהוביל עלי ידי ב"כ המאשימה, כי הנאשם היה נכון להסדר טיעון עוד בתחילת הדרכו. מה שאפשר את ההסדר עתה הוא שינוי שחל בעמדת המאשימה. מכאן, שיש ליתן משקל מלא להודאותו ולא ליחס משמעות לעובדה שהיא באה רק עתה. ודאי כך, כאשר בנוסף לעצם ההודאה מוקן הנאשם למסור למאשימה את גרסתו המלאה באשר לעובדות האישום בו הורשע. אוסיף, כי כך או כך ניתן הנאשם את הגנתו באופן ענייני וממוחך ולא הכבד על ניהול המשפט.

11. אפנה עתה לבחינת פסקי הדין שהוצגו לפני עלי ידי המאשימה בטיעוניה, וכן אתוichsg לזרוי הדיין שכבר הוטלו בתחום הפרשה הנדונה.

בת"פ 12-06-2014 מדינת ישראל נ' שוהם (1.6.2014) הורשוו הנאים בעבירה של צד להסדר כובל שעוניינו באיגרת שנשלחה לשם הביטוח ובמסגרתה התו קו פעולה באשר לשכר הטרחה שעל שמי רכב לגבות. בית המשפט עמד על כך שהוא מדובר במעשים שהם פרי תכנון ומחשבה, שחלקו של הנאשם בהם מכריע, שהיקף השוק מיליון ל

בשנה. מנגד צין את העובדה שהמותיבציה לעבירה לא הייתה בINU כספ אלא תפיסתו של הנאשם כי השמאים חווים קשיי פרנסה בעוד שהתעריפים לא עודכנו שנים רבות. משכך, הטיל עליו עונש של ארבעה חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות וכנס כספי, לאחר ניהול משפט הוכחות.

בת"פ 12-10-9890 מדינת ישראל נ' רביביץ (7.10.2014) הורשו הנאים בעבירות של צד להסדר כובל וקבלת דבר במרמה. המעים נעשו במסגרת התמחרות על נכס שעמד למכירה בהליך פירוק של החברה שהיא בעליו. בית המשפט מצא כי הנאשם הינה בתפקידו וכיו חלקו בעבירה היה עיקרי. עוד מצא כי המנייע לעבירה היה בINU כספ ולא מצוקה כלכלית, וכי היה מודע לטיב מעשיו. על הנאשם נגזרו שישה חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות וכנס כספי, גם הפעם לאחר ניהול משפט הוכחות.

ב"כ המשימה סבור, כי ת"פ 13-11-21467 מדינת ישראל נ' יומ טוב (9.12.2014) דומה יותר לעניינו. מדובר באותו פרשה בהסדר כובל שהתבטא בויתור של הנאשם על השתפות בהתחרות, תשלום 70,000 ₪. בית המשפט אישר הסדר טיעון שבו הייתה הסכמה גם בקשר לעונש, והטיל על הנאשם חמישה חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות וכנס כספי, תוך שהוא מביא בחשבון את נטיית האחריות, את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את העובדה שהעבירה לא הייתה מתוכננת והנאים לא יזם אותה.

גורי הדין שהוטלו על ידי במסגרת הפרשה הנדונה מתייחסים לנאים 13 (שאל זכי), לנאים 20-21 (עמיר גולשנוי וחברת אמר החוטבים בע"מ) ולנאים 12 (עופר לוי). כמו כן יש להזכיר את עניינו של הנאשם מסילתי שדין נגזר על ידי מوطב אחר.

על מסילתי נגזרו 3 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, על עמיר גולשנוי נגזרו 4 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, על שאל זכי נגזרו 5 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, ועל עופר לוי נגזרו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות. בכלל המקרים הללו הורשו הנאים גם בעבירת מרמה. טווח העונשה הביא בחשבון את מספר האישומים (מעורבות באחד או בשניים מן האישומים המופיעים בכתב האישום), את מידת היוזמה, את השאלה האם הנאשם אמר לזכות במכרז אם לאו - על פי ההסדר הקובל לו היה צד. בכלל המקרים מדובר בעורבות שהmaniיע לה הוא בINU כספים. הקנסות הכספיים שהוטלו נעים בין 30,000 ₪ ל- 135,000 ₪.

12. נראה, כי לנוכח השיקולים העולים מגורי הדין המפורטים, שהעונשים בהם נעים בין חמישה חודשים לשישה חודשים בעבודות שירות, עניינו של הנאשם חמור פחות. להבדיל מהאחרים, כישלונו של הנאשם אינו נובע מבצע כספ. מעורבותו נקודתית, והוא לא הפיק רווח קרטליסטי. אין מייחסת לו עבירה מרמה. הנאשם הודה ונטל אחריות למשעו, והוא מוקן עתה למסור גרסה מלאה על נסיבות ביצוע העבירה. על כל אלה יש להוסיף את נסיבותו האישיות, שהן כבודות משלך. גזר הדין על פי הדריכה עצמה המאשימה, ת"פ 13-11-21467 הנ"ל, עוסק בנאים שביקש והפיק רווח קרטליסטי, ובכך חמור יותר עניינו מזה של הנאשם שלפני.

עם זאת, הנאשם הסיר את האיום התחרותי ממתחריו על מנת לגבות את חובו, ואין בידי לקבל שניתן לפטור את מי

שהורשע בעבירה של צד להסדר כובל בנסיבות שתוארו ללא עונשה בכלל, ובלא עונשה שיש לה היבט ממשי בפרט. כאמור, נקודת המוצא העקרונית, ממנה לא ראוי לסתות, היא שעל עבירה מסווג זה יש להטיל עונש מאסר בפועל.

13. בהבאי בחשבון את נסיבותו האישיות של הנאשם ואת מדרג העונשה המתחייב מן ההשווואה לזרוי הדין שנסקרו לעיל, החלתי להטיל על הנאשם עונש של 30 ימי מאסר בפועל, שירצוץ בעבודות שירות. כמו כן אני מטילה על הנאשם עונש של שישה חודשי מאסר על תנאי, אותו לא ישא אלא אם יעבור תוך תקופה של שלוש שנים עבירה כלשוי על חוק הגבלים העסקיים.

בנוסף אני מטילה על הנאשם ועל החברה גם יחד קנס כספי בשיעור של 50,000 ₪. את הקנס ישלמו בתשלומים חודשיים שווים ורצופים של 1,000 ₪, החל מ- 1.8.15.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב تمוז תשע"ה, 29 יוני 2015, בנסיבות הצדדים.

חתימה